

آمادگی برای یک بیماری جهانی

هاروارد بیزینس ریویو
می ۲۰۰۶

نوع جدیدی از تهدید
چگونه یک بیماری عالمگیر انسانی آغاز می‌گردد
بقای سازگاری
رهبری بلند مدت
انجام صحیح مذاکرات مستقیم
فهرست راهنمای برنامه‌ریزی جهانی برای شرکت‌ها
عینی ساختن آسیها
منابع آنفولانزای پرندگان
آنچه که از دولت انتظار داریم
محدودیت قرار گرفتن در معرض خطر - از نوع قانونی
بشر نمایش اضمحلال
خط ارتباط
بشر نمایشها به چین

جفری استیپلس
اسکات دوئل و جوزف بریس
نیتین نوهریا
وارن بنیس
باروچ فیشاف
لاری بریلیانت
پیتر سوسر
ویلیام مک گوان
وندی دابسون و برایان گولدن

مطالعات فرسنگی
علوم انسانی

مجزا نیست. این نیز می تواند یک موضوع جهانی باشد. به دلیل سفرهای هوایی، ممکن است تمامی شهرهای جهان به طور همزمان مبتلا شوند.

مدل های فعلی حکایت از آن دارند که موج بعدی این بیماری عالمگیر به سه صورت خواهد بود که هر موج چندین هفته بوده و تا سه ماه به طول خواهد انجامید. لذا باید در ماهیت برنامه ریزی مستمر تغییر ایجاد کرد.

وقتی شرکت ها با تهدید موج آنفولانزای پرندگان مواجه می شوند، چنین استراتژی هایی عمدتاً به سراغ معیار توقف آن می روند و در چنین استراتژی هایی انتظار می رود که واکنش این بیماری ها نیز سریعاً تولید شود. اما مشخص است که چنین داروهایی محدود هستند و به زودی بیماری در برابر آنها مقاومت می کند.

شرکت ها در انجام برنامه ریزی های خود باید به شش مرحله الگو و مدل سازمان بهداشت جهانی توجه نمایند که نمایانگر ارزیابی این سازمان از این تهدید است. ما هم اکنون در مرحله سوم هستیم و بیش از دو سال در همین مرحله بوده ایم. اگر این ویروس به راحتی به انسان منتقل شود، احتمالاً شاهد پیشرفت سریع تر این بیماری در مراحل ششم و چهارم خواهیم بود. فاز سوم مقطعی است که در آن شرکت ها باید طرح های کاهش خطر را تدوین نمایند، آنها را بیازمایند و به طور منظم روزآمد کنند. تا مرحله چهارم، زمان برنامه ریزی گذشته و تا آن زمان همه طرح ها باید به اجرا درآیند. تا مرحله پنجم، دیگر شروع برنامه ریزی خیلی دیر است و زمان اجرای یک استراتژی جامع و گسترده فرارسیده است.

اگر این ویروس به صورتی جهش یابد که به راحتی از انسان به انسان انتقال یابد، در بهترین حالت سازمان بهداشت جهانی پیش بینی کرده که ۲ میلیون نفر از دنیا بروند. در بدترین حالت و به گفته کارشناسان، بالغ بر ۳۰ درصد جمعیت جهان در عرض یک دوره یک ساله امکان ابتلا دارند که این امر می تواند باعث مرگ ۱۵۰ میلیون نفر شود و شاید بیش از یک میلیارد نفر نیز به مراقبت های پزشکی نیاز پیدا کنند.

هر گونه طرح ایجاد آمادگی باید به عوامل انسانی همچون آموزش کارکنان، بهداشت، جابجایی و تردد کارکنان، سیاست های مرخصی بیماران و غیبت در محل کار پردازد. همچنین باید بر موضوعات اجرایی - مدیریت زنجیره عرضه و توزیع - از هم پاشیدن شبکه ها و به حداقل رساندن خطرات خدمات ضروری همچون آب، برق، ارتباطات، حمل و نقل و

هیچ کس نمی داند که آیا آنفولانزای پرندگان به یک بیماری عالمگیر انسانی تبدیل خواهد شد یا خیر. ممکن است این بیماری عمدتاً محدود به جمعیت پرندگان باشد و سال ها نیز چنان باشد زیرا هیچ فاجعه ای در قبال آن رخ نداده است. اما مرز اندکی میان بهترین و بدترین حالات وجود دارد.

تاکنون، مشکلات ناشی از ویروس H5N1 آنفولانزای مرغی بر میلیون ها پرندۀ تاثیر گذاشته که عمدتاً در آسیا بوده اما هم اکنون به آفریقا و اروپا نیز سرایت کرده و ۲۰۰ نفر انسان را مبتلا و تقریباً نیمی از آنها را کشته است. این ویروس در حال تکامل است و به نظر می رسد گونه های دیگری از جمله گربه ها و سگ های خانگی را نیز دربر گرفته است. H5N1 از منشأ خود در چین در سال ۱۹۹۷، تاکنون حدود ۵۰ کشور (در زمان نگارش این گزارش) را دربر گرفته و هم اکنون در حال فراگیر شدن در آسیا، اروپا، خاور میانه و آفریقا است. این امر همراه با جهش این ویروس، امکان ابتلا در میان گونه های مختلف را افزایش داده است و خطر یک بیماری عالمگیر را شدت بخشیده است.

اگر این ویروس به صورتی جهش یابد که به راحتی از انسان به انسان انتقال یابد، در بهترین حالت سازمان بهداشت جهانی پیش بینی کرده که ۲ میلیون نفر از دنیا بروند. در بدترین حالت و به گفته کارشناسان، بالغ بر ۳۰ درصد جمعیت جهان در عرض یک دوره یک ساله امکان ابتلا دارند که این امر می تواند باعث مرگ ۱۵۰ میلیون نفر شود و شاید بیش از یک میلیارد نفر نیز به مراقبت های پزشکی نیاز پیدا کنند.

اگر این نوع فراگیری محقق شود، بزرگ ترین تهدید علیه استمرار تمامی فعالیت های کسب و کار بوده و ممکن است تا ۱۸ ماه وضعیت به همین روال باشد. شرکت ها باید طرح های جامعی برای کند ساختن فراگیری این بیماری تدوین کنند و تاثیر آن بر کارمندان، سهامداران، شرکا، مصرف کنندگان و جوامع را محدود سازند. این امر نیازمند بازبینی دوباره طرح های موجود است.

همچنان که شرکتها شروع به پرداختن به این موضوع عالمگیر می کنند، به این نتیجه می رسند که این نوع عالمگیری کاملاً متفاوت با تهدیدهای رایج علیه کسب و کار و خارج از حیطه موضوعاتی است که برنامه ریزان به طور مستمر با آنها سر و کار دارند. طرح هایی که به طور معمول تدوین می شوند به شرکتها کمک می کنند تا به تهدیدهای عمومی - همانند آتش سوزی ها، بمب گذاری ها، زمین لرزه ها و طوفان ها - واکنش نشان دهند. اگر این اتفاقات رخ دهند، تاثیرات خود را می گذارند و پس از مدتی بازسازی آغاز می شود. البته یک بیماری جهانی، موضوعی

کلی مدیریت بحران پرداخته اند، بر ایجاد آمادگی تمرکز نموده‌اند. بسیاری از شرکت‌ها اقدام به ایجاد تیم‌های مدیریت ریسک کرده‌اند تا طرح‌هایی جامع را برای یک بیماری همه‌گیر تدوین نمایند. این الزامی اما ناکافی است. در محیط‌های پیچیده و مهم که بحران در حال تکامل است، اکثر سازمان‌ها فاقد طرح‌های جامعی هستند و تنها سعی می‌کنند تا توانایی‌های واکنشی خود را تقویت کنند. همان‌گونه که داروین می‌گوید، سازگارترین گونه‌ها، سالم‌ترین‌ها هستند.

سازمان‌های توضیح داده شده در زیر را در نظر بگیرید. کدام یک می‌توانند در زمان همه‌گیری یک بیماری بهتر عمل کنند؟

سازمان ۱	سازمان ۲
سلسله مراتبی	تعاملی
رهبری متمرکز	رهبری توزیعی
وابستگی زیاد میان بخش‌ها	وابستگی کمتر
نیروی کار غیر متمرکز	نیروی کار غیر متمرکز
متخصصان	متخصصان آموزش دیده
سیاست مداری	تحت هدایت قوانین انعطاف‌پذیر

مسلماً سازمان ۲ برای پاسخ دادن به تهدیدات در حال گسترش و غیر قابل پیش بینی در جایگاه بهتری قرار دارد. ما از طریق این نظریه پیچیده متوجه می‌شویم که چند اصل محدود برای پاسخ دادن به بحران، کارآمدتر از داشتن انبوهی طرح است. مثلاً در مورد آتش سوزی، ثابت شده که یک قانون منفرد - حرکت آهسته به سمت در خروجی - بهتر از طرح‌های پیچیده فرار است. منظور من این نیست که شرکت‌ها نباید دارای طرح‌های جامع کاهش خطر باشند. اما باید سوالاتی را در مورد زنجیره عرضه و سازماندهی درونی از آنها پرسید مانند "اگر یک عنصر خوب کار نکند، ما باید چه واکنشی داشته باشیم؟ اگر دو عنصر خوب کار نکردند، ما باید چه واکنشی داشته باشیم؟" آیا ما دارای سیستم‌های کامپیوتری مناسب هستیم؟ "اما با همین میزان اهمیت، باید از شرکت‌ها پرسید که "در زمان بروز حوادث کاملاً پیش بینی نشده، از چه ساز و کارهایی برای ایجاد هماهنگی استفاده می‌کنند؟"

شرکت‌ها نباید صرفاً به یک تیم متخصص مدیریت ریسک اتکا کنند تا شاهد کار آنها در زمان بحران باشند. اگر تیم خوب کار نکند، چه رخ خواهد داد؟ در عوض آنها باید توانایی ارزیابی سریع تغییرات مستمر در محیط را توسعه دهند و بر مبنای اصولی بسیار ساده به شرایط پاسخ دهند. این امر بدان معنا است که شرکت‌ها نیازمند یک شبکه جهانی از افراد هستند که از سراسر سازمان دور هم می‌آیند و می‌توانند امکانات را برای پاسخ به هر رخدادی هماهنگ سازند، به سرعت واکنش نشان دهند و از عهده مشکلاتی همچون خرابی سیستم‌های مخابراتی، آسیب‌های فیزیکی یا آسیب‌های وارده به منابع انسانی برآیند.

امنیت تمرکز شود. در واکنش به موارد آنفولانزای پرندگان در ترکیه، دولت این کشور از نیروهای انتظامی برای مراقبت از بیمارستان‌ها در مناطق آلوده که افراد بومی از ترس ابتلا به این بیماری در جستجوی خدمات و مراقبت‌های پزشکی بودند، کمک گرفت. این نوع وحشت عمومی بخشی پیش بینی نشده از تهدید است و شرکت‌ها باید در زمان بروز مراحل چهارم، پنجم و ششم، این موارد را به خوبی پیش بینی کنند. اگر آنفولانزا به یک بیماری واقعاً جهانی تبدیل شود، بخش اعظم تاثیر آن بر کسب و کار به صورت مستقیم یا غیر مستقیم، باعث غیبت از محل کار خواهد شد.

چگونه یک بیماری عالمگیر انسانی آغاز می‌شود اسکات دورتل و جوزف بریس

اگر موضوعی قابل پیش بینی در مورد آنفولانزا وجود داشته باشد، آن چیزی جز ماهیت مرتباً متغیر آن نیست. به همین دلیل است که مسئولان بهداشتی این قدر نگران مشاهده و پیروس آنفولانزای پرندگان هستند. این ویروس پرندگان را مبتلا کرده و به گونه‌های دیگری هم گسترش یافته اما هنوز میزان مبتلا شدن انسان به آن محدود بوده است.

ممکن است این روند تغییر کند. در قرن گذشته تنها سه مورد از همه‌گیری انواع جدید آنفولانزا وجود داشته است. در سالهای ۱۹۱۸-۱۹۱۹، بالغ بر ۵۰ میلیون نفر در اثر آنفولانزا جان باختند. میلیون‌ها نفر دیگر در اثر همین بیماری بین سالهای ۱۹۵۷ تا ۱۹۶۸ جان سپردند. امروزه نیز پیش بینی می‌شود که در اثر عالمگیری بیماری آنفولانزای پرندگان تعداد زیادی از دنیا بروند. بیماری‌های انسانی ناشی از آنفولانزای پرندگان عمدتاً کودکان و جوانان را تحت تاثیر قرار می‌دهند. علائم آنفولانزا شامل تب شدید و اسهال است. حدود نیمی از افراد مبتلا به این ویروس طی دو سال گذشته، جان باخته‌اند. نرخ مرگ و میر باعث افزایش نگرانی‌ها شده هر چند که هنوز مشخص نیست که آیا این نرخ بالا نمایانگر عالمگیری این بیماری است یا خیر. در مورد همه‌گیری‌های ذکر شده، این رقم فراتر از دو درصد نبوده است.

یک رویکرد مهم برای محدود کردن گسترش آنفولانزای پرندگان در میان انسان، آگاه‌سازی عمومی و آرایه ابزارهای لازم برای جلوگیری از گسترش آن است. همه سازمان‌ها، دولت‌ها و افراد باید برای جلوگیری از قرار گرفتن افراد در معرض این ویروس تلاش کنند. احتمالاً، داروهای پزشکی نمی‌توانند گزینه خوبی باشند.

نقای سازگاری بین توهریا

بخش اعظم سازمان‌هایی که به آنفولانزای پرندگان و به طور

را اخراج کرده بود اما بر این باور بود که استانتون بهترین وزیر جنگی است که ملت بدان نیاز دارد.

همه گیری آنفولانزای پرندگان معرف سطح جدیدی از ابهام در حیات ما است. اگر تهدید تشدید شود، ممکن است مردم ناخواسته در قرنطینه قرار بگیرند. مردم در هر موقعیت سازمانی که باشند، احساس می کنند که کنترلشان را از دست داده اند. این وضعیت نیازمند ارتباطی دایمی، خستگی ناپذیر و خوش بینانه با رهبران است. ارتباطات در حد متوسط هیچ اهمیتی ندارد. در برخی سازمان ها، ممکن است برخی رهبران تمایل نداشته باشند تا به طور منظم به موضوعات مربوط به آنفولانزا بپردازند. نحوه این ارتباطات بسیار مهم است. یکی از مهم ترین موضوعات در قبال یک تهدید بهداشتی، آن است که انسجام اجتماعی را از هم می پاشد. در صورت مواجهه با یک بیماری مرگبار، افراد حتی از یکدیگر هم خواهند ترسید. افراد که زمانی در یک دفتر با هم کار می کرده اند، حالا از یکدیگر فرار خواهند کرد. رهبران نابغه، عبارات و واژههایی را برای رفع این ترس و حفظ ارتباطات افراد می یابند.

اگر آنفولانزا به یک بلیه تبدیل شود، باید برای کارمندان تضمین شود که هیچ موضوع سازمانی به اندازه سلامت آنان اهمیت ندارد. یک بیماری عالمگیر می تواند به یک معضل اقتصادی تبدیل شود اما در عین حال می تواند فرصتی برای سازمان ها باشد تا این مفهوم را رواج دهند که چه قدر به افرادش اهمیت می دهند. در محیط کار، وفاداری یک بازی فریبکارانه تلقی می شود. اما در شرایط هیجانی ناشی از یک بیماری عالمگیر، دیگر چنین احساسی وجود ندارد.

انجام صحیح مذاکرات مستقیم

وقتی افراد با خطراتی مواجه می شوند، خواهان حقایقی هستند

در یک بحران کوتاه مدت، ممکن است افراد به رهبری گرایش پیدا کنند که به سرعت عمل می کند و انتخاباتی درست را انجام می دهد. آنها خواهان رهبری هستند که یک بعدی عمل می کند و همواره حسن نیت دارد.

در یک بحران مستمر - جنگ یا بیماری جهانگیر - افراد خواهان چیزهای بیشتری هستند. آنها خواهان رهبرانی هستند که به دنبال ایجاد اتحاد در میان پیروانشان هستند. آنها خواهان رهبرانی همچون وینستون چرچیل و توانایی های او برای جلوگیری از یک تهدید مشترک و تهییج مردم برای غلبه دسته جمعی بر مشکل هستند. در بحران های طولیتر، افراد به رهبرانشان امید می بندند. آنها خواهان رهبرانی هستند که آنان را انسان هایی کبیر می دانند.

اگر بدترین حالت در اثر آنفولانزای پرندگان رخ دهد، سازمان ها به طرقی کاملاً پیش بینی نشده تحت فشار قرار خواهند گرفت. وقتی فشار تشدید می شود، مردم با وسواس کامل رهبرانشان را زیر نظر می گیرند. آنها از رهبرانشان انتظار دارند تا تصمیمات هوشمندانه اتخاذ کنند اما در عین حال خواهان رهبرانی همچون

وقتی افراد با خطراتی مواجه می شوند، خواهان حقایقی هستند که به آنها کمک می کنند تا تصمیمات بهتری اتخاذ کنند حتی اگر اخبار بدی بشنوند. پیامهای سر در گم کننده یا نامتعارف، آنها را خشمگین می سازد و آنها را بر آن می سازد تا برای دریافت کمک به جای دیگری بروند.

فرانکلین دلانو روزولت هستند که توانایی مراقبت از آنها را داشت. در شرایط عملیاتی، رهبران باید بر خلاف گذشته، دست به تقسیم قدرت بزنند. هیچ سازمانی نمی تواند در طول یک بیماری عالمگیر، بدون وجود یک طرح جامع و مستمر به کار خود ادامه دهد. برخی سازمان ها از مدیران عامل مشترک استفاده می کنند. هر مدیر عامل، تیمی از افراد برجسته تشکیل می دهد تا مسئولیت ها برای حل مشکلات پیچیده ای که ظهور کرده اند، تقسیم شوند. این تیم رهبری دارای امکانات بهتری برای حل مسایل است و حتی اگر خود رهبر نیز دچار بیماری شود، تیم رهبری می تواند با قدرت کار سازمان را به پیش ببرد. آبراهام لینکولن یک الگوی بزرگ آمریکایی برای چنین رویکرد تعاملی در قبال رهبری بحران است. همان طور که دوریس گودوین در بیوگرافی تیم رقبا: نبوغ سیاسی آبراهام لینکولن می نویسد، لینکولن در زمان جنگ حتی از دیدگاه های رقبای سیاسی خود نیز بهره می برد. او می دانست که ادوین استانتون زمانی او

مطلع شوند؛ افرادی که می‌توانند ارتباطاتی جامع برقرار نمایند و افراد را بسنجند تا مطمئن شوند که آنها یک موضوع را درک کرده‌اند؛ و افرادی که می‌توانند وقتی دیگران آماده هستند، پیامشان را به آنها بدهند.

فهرست راهنمای برنامه‌ریزی جهانی برای شرکت‌ها

این فهرست راهنما که توسط وزارت بهداشت و خدمات انسانی ایالات متحده و مراکز کنترل و پیشگیری از بیماری‌ها تدوین شده، نمایانگر گام‌هایی است که شرکت شما باید برای آماده‌سازی خود در برابر آنفولانزای پرندگان بردارد. شرکت‌ها نقش مهمی در مصون نگاه داشتن کارکنان و محدود کردن اثرات این ویروس بر اقتصاد و جامعه دارند. بسیاری از این اصول، برای دیگر شرایط اورژانسی نیز مفید هستند.

برنامه‌ریزی برای تاثیر گذاری بر کسب و کارتان

تعیین یک هماهنگ کننده یا تیم هماهنگی با مسئولیتی مشخص برای آمادگی و برنامه‌ریزی
تکمیل شده است ☺ در حال انجام است ☹ آغاز نشده است

تعیین کارکنان و دیگر امکانات لازم (مواد خام، عرضه کنندگان، پیمانکاران) برای حفظ فعالیت‌های کسب و کار در طول بحران.

تکمیل شده است ☺ در حال انجام است ☹ آغاز نشده است

آموزش نیروی کار (پیمانکاران، بازنشستگان)

تکمیل شده است ☺ در حال انجام است ☹ آغاز نشده است

برنامه‌ریزی برای افزایش یا کاهش تقاضا برای محصولات و خدمات شما در زمان بحران (مانند محدود کردن گردهمایی‌ها، ملزم ساختن به استفاده از امکانات بهداشتی)

تکمیل شده است ☺ در حال انجام است ☹ آغاز نشده است

سنجش تاثیر یک بیماری عالمگیر بر مسایل مالی شرکت، استفاده از امکاناتی برای تمرکز بر خطوط تولیدی مختلف و مکانهای تولیدی.

تکمیل شده است ☺ در حال انجام است ☹ آغاز نشده است

یافتن اطلاعات معتبر و روزآمد از منابع بهداشت عمومی، مدیریت شرایط اضطراری و دیگر منابع برای ایجاد خطوط آزاد ارتباطی.

تکمیل شده است ☺ در حال انجام است ☹ آغاز نشده است

ایجاد یک طرح ارتباطات اورژانسی و بازبینی مقطعی آن شامل

که به آنها کمک می‌کنند تا تصمیمات بهتری اتخاذ کنند حتی اگر اخبار بدی بشنوند. پیامهای سر در گم کننده یا نامتعارف، آنها را خشمگین می‌سازد و آنها را بر آن می‌سازد تا برای دریافت کمک به جای دیگری بروند. مثلاً در زمان طوفان کاترینا، برخی منابع رسمی اطلاعات مربوط به مردمی که باید در مورد خویشاوندان زمین گیر، حیوانات خانگی و اموالشان اتخاذ کنند را حذف می‌کردند. در بخش‌های اورژانس، مسئولان می‌ترسند که اخبار واقعی باعث هیجان مردم شوند. در واقع، تحقیقات نشان می‌دهند که در زمان بحران، مردم عادی به شکلی مثبت و حتی شجاعانه واکنش نشان می‌دهند. هر چه آنها اطلاعات بهتری داشته باشند، اقدامات اثربخش تری انجام می‌دهند. مدیرانی که صداقت را فراموش می‌کنند، بر ارتباطاتی خطرناک تمرکز می‌نمایند که افراد را به خطر می‌اندازند زیرا باعث می‌شوند که آنها از زیر مسئولیت شانه خالی کنند، اعتبارشان خدشه دار شود و در نتیجه همه کارکنان، مشتریان، عرضه کنندگان و سرمایه گذاران به سراغ منابع اطلاعاتی دیگری بروند. خوشبختانه، تبدیل این ارتباطات خطرناک به روش‌هایی مناسب کارچندان دشواری نیست. انجام این کار نیازمند پاسخ دادن به سه پرسش زیر است:

مردم انتظار چه اطلاعاتی را از شما دارند؟

مسئلاً، کارمندان می‌خواهند از سیاست‌های شرکت درباره بیمه، ارتباطات، غیبت از محل کار و روشهای بهداشتی (شستن دست‌ها، استفاده از ماسک، استفاده از دستکش و غیره) آگاه باشند. عرضه کنندگان و مشتریان می‌خواهند بدانند که آیا یک شرکت هنوز به کارش ادامه می‌دهد یا خیر. اما به جای اینکه فرض کنید افراد دارای چنین اطلاعاتی هستند، سعی کنید با آنها مشورت نمایید. این امر تهدید علیه ارتباطات اثربخش، سوءتفاهم‌ها و نگرانی‌های اساسی افراد را کاهش می‌دهد. در حال حاضر، مخاطبان شما چه چیزی را باور دارند؟ مضمّن نیست اطلاعاتی را در اختیار افراد قرار دهیم که در قبال اعتقادات فعلی آنها، ارزشی برای آنها ندارند. مثلاً، مردم می‌دانند که شستن دست‌ها خطر ابتلا را کاهش می‌دهد اما شاید آنها روش‌های معمول آلوده شدن ناخن‌ها و سرانگشت‌ها را نمی‌دانند. به همین شکل، ممکن است افراد بدانند که یک بار دست دادن خطرناک است اما ندانند که چندین بار دست دادن چه قدر مخاطره آمیز است. سوءتعبیرها درباره خطر، به راحتی قابل اصلاح هستند - اما باید در ابتدا آنها را بشناسید. آیا منابع لازم برای اعلام پیامتان را در اختیار دارید؟ ارتباطات کارآمد نیازمند توانایی‌های مختلفی است. خوشبختانه، بسیاری از سازمان‌ها دارای کارمندانی با چنین مهارت‌هایی هستند؛ افرادی که از حقایق ضروری در مورد خطرات آگاه هستند؛ افرادی که می‌توانند با کارمندان، مشتریان و دیگران ارتباط برقرار کنند و از اعتقادات و نگرانی‌های آنها

ارتباطات و تماس های کلیدی (همراه با پشتیبانی)، زنجیره ای از ارتباطات (شامل عرضه کنندگان و مشتریان) و فرآیندهایی برای پیگیری و هدایت کسب و کار و کارکنان.

تکمیل شده است ❖ در حال انجام است ❖ آغاز نشده است

اجرای تمرینی برای آزمودن طرحتان و بازبینی مقطعی آن. تکمیل شده است ❖ در حال انجام است ❖ آغاز نشده است

برنامه ریزی برای تاثیر گذاری بر مشتریان و کارکنان فراهم آوردن امکان مرخصی کارکنان در طول یک بیماری همهگیر به دلیل عواملی همچون بیماری فردی، بیماری اعضای خانواده، قرنطینه، حضور در مدرسه یا محیط کار، حضور در امکانات حمل و نقل عمومی.

تکمیل شده است ❖ در حال انجام است ❖ آغاز نشده است

اجرای راهکارهایی برای اصلاح تماس های متناوب و رو در رو (دست دادن، نشستن در جلسات، حضور در دفتر کار، حضور در محیط های مشترک کاری) در میان کارمندان و بین کارمندان و مشتریان

تکمیل شده است ❖ در حال انجام است ❖ آغاز نشده است

ترغیب و پیگیری واکسیناسیون سالانه کارمندان در زمینه آنفولانزا

تکمیل شده است ❖ در حال انجام است ❖ آغاز نشده است

ارزیابی کارمندان در قبال دستیابی کارکنان به خدمات بهداشتی در طول بحران و افزایش خدمات مورد نیاز. تکمیل شده است ❖ در حال انجام است ❖ آغاز نشده است

ارزیابی دستیابی کارکنان به خدمات بهداشتی و اجتماعی در طول بحران و افزایش خدمات مورد نیاز.

تکمیل شده است ❖ در حال انجام است ❖ آغاز نشده است

شناخت کارکنان و مشتریان کلیدی دارای نیازهای خاص و بکارگیری این نیازها در طرحتان.

تکمیل شده است ❖ در حال انجام است ❖ آغاز نشده است

تدوین سیاست هایی که در زمان بروز یک بیماری عالمگیر اجرامی شوند

تدوین سیاستهای آزاد و غیر تنبیهی برای پرداخت حقوق کارکنان و افرادی که صرفاً به دلیل یک بیماری عالمگیر مرخصی

استعلاجی گرفته اند و با تضمین اینکه اگر مشخص شد که افراد مبتلا نشده اند به سر کارشان باز خواهند گشت. تکمیل شده است ❖ در حال انجام است ❖ آغاز نشده است

تدوین سیاست هایی انعطاف پذیر برای ساعات و مکان های کاری

تکمیل شده است ❖ در حال انجام است ❖ آغاز نشده است

تدوین سیاست هایی برای پیگیری از گسترش آنفولانزا در محیط کار (مثلاً نصب علائم هشداردهنده)

تکمیل شده است ❖ در حال انجام است ❖ آغاز نشده است

تدوین سیاست هایی برای کارمندانی که در معرض آنفولانزا هستند، مشکوک به بیماری هستند، یا در محل کار خود بیمار شده اند (واکنش های کنترل بیماری، مرخصی استعلاجی زود هنگام)

تکمیل شده است ❖ در حال انجام است ❖ آغاز نشده است

تدوین سیاست هایی برای محدود کردن مسافرت به مناطق جغرافیایی آلوده (داخلی و بین المللی) برای انتقال کارمندان موجود در مناطق آلوده و ارایه راهکارهایی برای کارمندانی که به مناطق آلوده باز می گردند.

تکمیل شده است ❖ در حال انجام است ❖ آغاز نشده است

ایجاد قوانین و فرآیندهایی برای فعال ساختن یا متوقف ساختن طرح های واکنشی شرکت ها و انتقال اطلاعات کسب و کار به کارمندان کلیدی

تکمیل شده است ❖ در حال انجام است ❖ آغاز نشده است

اختصاص منابع برای مصونیت کارکنان و مشتریان در طول بحران

ارایه امکانات کافی برای کنترل آلودگی (محصولات نظافت دست، دستمال، سطل های زباله مخصوص دستمال های استفاده شده) در تمامی محیط های کاری

تکمیل شده است ❖ در حال انجام است ❖ آغاز نشده است

تقویت زیرساختارهای فن آوری های اطلاعاتی و ارتباطی مورد نیاز برای کمک به ارتباطات کارکنان و دستیابی به مشتریان در مناطق دور افتاده

تکمیل شده است ❖ در حال انجام است ❖ آغاز نشده است

تضمین دستیابی به مشاوره های پزشکی در زمان اضطرار

منابع آنفولانزای پرندگان

بهترین منبع برای مدیران (Flu Wiki(<http://fluwiki.com>) است که دایره المعارفی درباره این بیماری است و حاوی طیفی از اطلاعات رسمی و غیر رسمی می باشد. از آنجا که این منبع به شما اجازه می دهد تا اطلاعات خود را اصلاح کرده یا افزایش دهید، محتوای آن مرتباً اصلاح و روزآمد می گردد. در این منبع شما امکان دسترسی به موضوعات حقوقی، اخلاقی، اقتصادی و سیاسی را خواهید داشت. همچنین با آخرین مقالات و سخنرانی ها در این زمینه نیز آشنا می شوید.

ارتباط با نهادهای بهداشت عمومی و بخش های اورژانس در قبال ارایه خدمات و اموال خویش برای کمک به جامعه. تکمیل شده است در حال انجام است آغاز نشده است

تبادل بهترین روش ها با اطاق های بازرگانی، انجمن ها و دیگر مؤسسات برای توسعه تلاش های واکنشی اجتماعی تکمیل شده است در حال انجام است آغاز نشده است

آنچه که از دولت انتظار داریم

لاری بریلیانت

وقتی مقامات دولتی به یک معضل بهداشت عمومی واکنش نشان می دهند، در جایگاهی هستند که باید زندگی افراد را قرار دهند و دست به کارهایی بزنند که از عهده دیگران خارج هستند. از طریق کار بر روی کنترل امراض طی ۳۰ سال گذشته، دریافته ام که تفاوت میان واکنش های موفق و ناموفق غالباً به توانمندی دولت در سه حوزه کلیدی بستگی دارد: شناخت سریع بیماری،

در حال حاضر، تنها دولت ها قدرت تضمین این نکته را دارند که اطلاعات مربوط به بیماری های عفونی به سرعت و با دقت منتشر شوند، سیاست هایی در قبال درمان و واکسیناسیون تدوین کردند و روش های مناسب بهداشت عمومی به طور گسترده ای، شناخته شده و اجرا شوند. وقتی اپیدمی رخ می دهد، باید تلاش زیادی صورت گیرد تا مردم به حالت طبیعی باز گردند.

پاسخ دادن سریع از طریق واکسیناسیون و درمان و ارایه اطلاعات معتبر در مورد عوارض بیماری و نحوه پیشگیری از انتقال آن. در حال حاضر، تنها دولت ها قدرت تضمین این نکته را دارند که اطلاعات مربوط به بیماری های عفونی به سرعت و با دقت منتشر شوند، سیاست هایی در قبال درمان و واکسیناسیون تدوین کردند و روش های مناسب بهداشت عمومی به طور گسترده ای، شناخته شده و اجرا شوند. وقتی اپیدمی رخ می دهد، باید تلاش زیادی صورت گیرد تا مردم به حالت طبیعی باز گردند. بر خلاف هنگ کنگ که در اثر بیماری سارس، سریعاً بیش از ۱ میلیون مرگ را در سال ۱۹۹۷ از بین برد، چین توانست در سال ۲۰۰۳ به خوبی نسبت به ظهور این بیماری واکنش نشان دهد. اقدام سریع هنگکنگ مانع از یک اپیدمی خطرناک شد؛ واکنش کند چین به سارس، باعث بروز یک بیماری مرگبار شد.

عینی ساختن آسیب ها

باروج فیشاف

این فهرست راهنما ابزاری ارزشمند برای ارزشیابی میزان آمادگی است که توسط مراکز کنترل و پیشگیری از بیماریها آماده شده اما مطالب اندکی درباره نحوه مقابله با مشکلات بیان شده ارایه می نماید. مثلاً چگونه مدیران باید تاثیر بالقوه بیماری بر سفرهای داخلی و بین المللی را بسنجند؟ چگونه این موضوع می تواند باعث کاهش یا افزایش تقاضا برای محصولات و خدمات آنها شود، چگونه می توان دستیابی کارمندان به خدمات بهداشتی را سنجید؟

ترسیم دیاگرامی تاثیر گذار

چنین دیاگرام هایی به طور گسترده ای در تجزیه و تحلیل تصمیمات برای عینی ساختن روابط میان عواملی که نتایج را در رخدادهایی خاص تشکیل می دهند و ممکن است باعث انتشار اطلاعاتی ضعیف یا کذب شوند، مورد استفاده قرار می گیرند. این مدل که نشانگر عواملی است که به کمک هم بر بیماری، غیبت از محل کار و معضلات اجتماعی تاثیر می گذارند. شرکت ها می توانند چنین دیاگرامی هایی را بر اساس عوامل تاثیر گذار بر کسب و کارشان تاثیر بگذارند.

مدیران می توانند از این دیاگرام به عنوان نقطه شروع بررسی عواملی استفاده کنند که باعث نگرانی آنها شده اند. مثلاً، آنها می توانند فعالیت های کاری خود را مشخص نمایند و سپس به تجزیه و تحلیل این موضوع پردازند که یک بیماری عالمگیر تا چه حد می تواند کسب و کارشان را به خطر اندازد و پیامدهای واکنشی موفقیت آمیز یا توأم با شکست به این موضوع چیست. این خطرات عبارتند از غیبت از محل کار و از دست رفتن خدمات اجتماعی. اگر مدیریت چنین بحرانی شکست بخورد، مشکلات اجتماعی بزرگی همچون هزینه های سنگین اقتصادی و کاهش انعطاف پذیری اجتماعی حادث خواهد شد.

واکسیناسیون ماهانه و منظم در پاکستان باعث ریشه کنی این بیماری شد اما ۱۳ ماه طول کشیدن واکسیناسیون در نیجریه باعث شد که مرزهای این کشور به گونه ای آلوده شود که این بیماری حتی تا مکه و اندونزی نیز شیوع یابد.

در طول برنامه موفق ریشه کنی آبله توسط سازمان بهداشت جهانی که طی دهه ۱۹۷۰ در آن مشغول به کار بودم، شاهد بودم که رهبران زیادی در دول بومی، ایالتی و ملی به این برنامه کمک می کردند. در هندوستان، سرانجام دول ایالتی توانستند با استفاده از ادارات بهداشتی، پلیس و آتش نشانی که قطارها و اتوبوس های حامل افراد ناقل را متوقف می کردند و تعطیلی بیمارستان هایی که خود ناقل بیماری بودند، بیماری آبله را ریشه کن کنند. بنابراین در زمان بروز یک بیماری عالمگیر، چه انتظاری از مقامات دولتی درایم؟ دولت زلاندنو اقدام به تدوین برنامه های خود در قبال بخش های اورژانس بیمارستان ها نموده است. خلاصه ای از اقدامات دولت این کشور عبارتند از:

۱. ایجاد یک طرح آمادگی.
 ۲. تلاش برای نگه داشتن بیماری در خارج از کشور.
 ۳. مقابله با بیماری در صورت ورود به کشور.
 ۴. مدیریت واکنشی ملی در مرحله بحران.
 ۵. کمک به مردم کشور برای بهبودی.
- باید مقامات دولتی، استانداردهایی را در قبال بهداشت شخصی تدوین کنند و کارشناسان را به مناطق مبتلا به بیماری های عفونی اعزام کنند. آنها باید اطلاعاتی معتبر را درباره دسترسی، مزایا و خطرات درمان های مختلف ارایه کنند. دولت ها باید به تدوین ابزارهای ارزشیابی که مدیران می توانند از آنها برای امن تر ساختن محیط کارشان استفاده کنند، کمک نمایند. نهایتاً، آنها باید به شرکت ها کمک کنند تا خدمات ضروری را فراهم آورند و از ابزارهای مختلف از جمله اعتبارات مالیاتی و ترغیب به ترمیم و توسعه اقتصادی استفاده نمایند.

محدودیت قرار گرفتن در معرض خطر - از نوع قانونی

پیتر سوسر

اگر آنفولانزای پرندگان همه گیر شود، شرکت های دارای سیاست های ناکارآمد و طرح های واکنشی، با فهرستی از نگرانی های قانونی مرتبط با منابع انسانی مواجه خواهند شد. اکثر کشورهای توسعه یافته، قوانینی را برای مصونیت کارمندان در برابر آسیب های جسمانی در کار تدوین نموده اند. در ایالات متحده، کارمندان تحت حمایت قانون بهداشت و امنیت شغلی قرار دارند لذا اگر کارمندی در محیط کار بیمار شود، کارفرما مجازات می شود. در ضمن، اتحادیه های کارگری دولت را مجاب کردند تا دستور به تدوین استاندارد اورژانس در محیط کار بدهد که به آنفولانزای پرندگان می پردازد. این درخواست

همراه با انواع مختلف پرونده های قضایی (پرداخت خسارت کارکنان، نقض حقوق خصوصی افراد، تبعیض، روش های کاری ناعادلانه و مسامحه) نمایانگر نیاز به تدوین سیاست هایی در قبال ارتباط با افراد، رعایت بهداشت و مرخصی از کار است که مشخصاً مرتبط با بیماری های عفونی هستند. ارزش این گونه آمادگی های قضایی، نه صرفاً برای آنفولانزای پرندگان بلکه برای هر نوع بیماری عفونی قابل کاربرد است.

آموزش و ارتباط.

شرکت ها باید از قبل اقدام به آموزش کارکنان خود نمایند تا آنها از انتقال و عوارض بیماری آگاه شوند و اگر مبتلا به ویروس شده اند موضوع را به مدیریت سازمان خود بگویند. مدیر می تواند ضمن مشاوره با یک پزشک در مورد وضعیت پیش آمده تصمیم گیری نماید و مشخص کند که آیا فرد باید به کارش بازگردد یا خیر. همچنین باید سیاست هایی تدوین شوند که به وضوح مشخص می کنند کارمندان ناقل بیماری، چه زمانی باید به کارشان برگردند. با جلوگیری از ورود کارمندان مبتلا به شرکت و تضمین اینکه افراد مبتلا در قرنطینه بمانند، شرکت ها پرسنل را از آسیب و خود را از معضلات حقوقی و قانون دور نگه می دارند. در هر حال، مهم است که این شرایط مستند و قانون مند شوند.

بهداشت.

شرکت ها باید نشان دهند که کارمندانشان دارای اطلاعات کامل درباره روش های پیشگیری از سرایت بیماری هستند و ابزار دستیابی به این اطلاعات را در اختیار کارکنانشان قرار داده اند. مثلاً اصول راهنمای بهداشت عمومی، مشخصاً به اهمیت شستن دستها و نحوه انجام بهینه این کار اشاره میکند. تضمین نمایند که صابون های غیر آلوده در اختیار افراد قرار بگیرند و به کمک مواد پاک کننده نقاطی همچون دستگیره درب ها، کلیدهای برق دکمه های آسانسور تمیز شوند. همیشه دستکش ها و ماسک های پاکیزه در اختیار افراد قرار دهید. همه این اقدامات باعث مصونیت کارکنان از بیماری شده و شما را نیز از مسئولیت های حقوقی دور نگه میدارد.

حریم خصوصی.

در مباحثه با کارمندان، مدیران باید همواره به محدودیت های خصوصی در قبال اطلاعات بهداشت فردی افراد توجه داشته باشند. کارفرمایان باید بدانند که کارمندان به چه نوع اطلاعاتی توجه می کنند یعنی فرد توانایی انجام چه کارهایی را طبق آن اطلاعات دارد و همچنین توانایی انجام چه کارهایی که می توانند به شدت به دیگران آسیب بزنند را ندارد. ناتوانی در درک این محدودیت ها می تواند باعث نقض حریم خصوصی افراد یا شکایت از تبعیض شود. خوشبختانه، حتی سختگیرانه ترین قوانین مربوط به حریم خصوصی نیز به کارفرمایان اجازه می دهند تا اطلاعات بهداشتی کارکنانشان را در راستای مقاصد بهداشت عمومی، در اختیار مقامات مسئول قرار دهند.

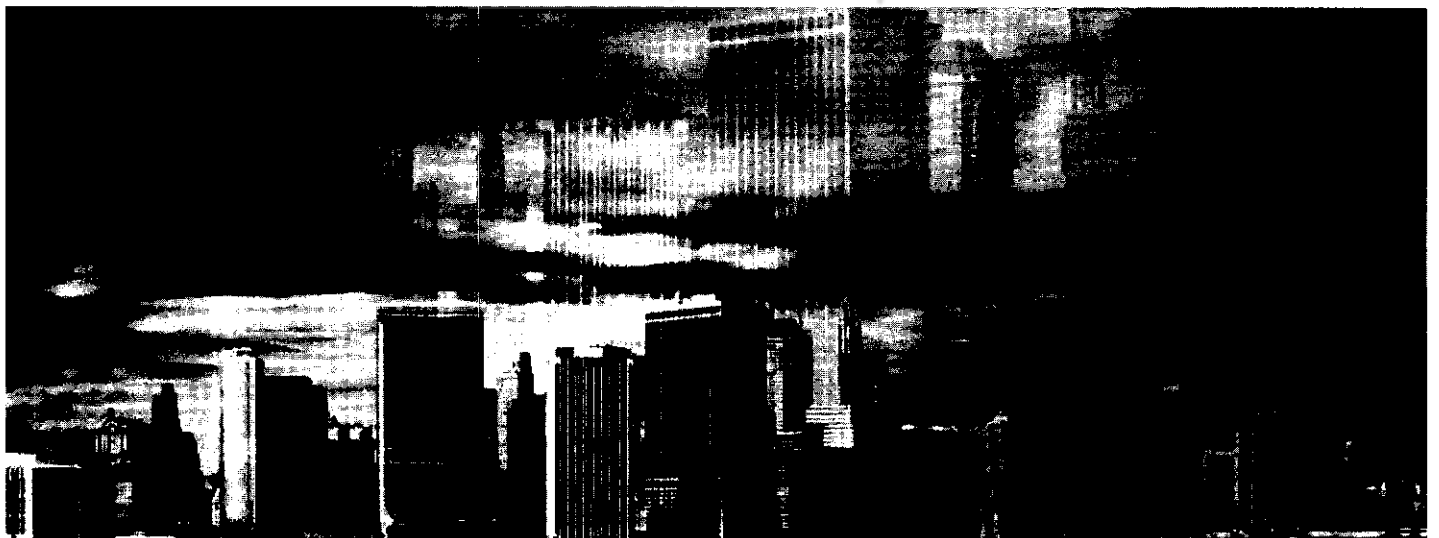
اوتاریوی کانادا بیش از ۲ میلیارد دلار کانادا از نظر درآمد و مشاغل متضرر شد.

زندگی شهر تورنتو به دلیل ظهور سارس، متحول شد. بیش از ۱۵۰۰۰ نفر، به مدت ۱۰ روز در منازلشان قرنطینه شدند. بسیاری از شرکت‌ها مجبور شدند تا طرح‌هایی را اجرا کنند تا حتی اگر یک نفر به این بیماری مبتلا شده، مشخص گردد. تردد گسترده در این شهر از میان رفت. بازدید از موزه‌ها، باغ وحش، سالن‌های تئاتر و رستوران‌ها به شدت کاهش یافت. در منطقه مارخام، تمامی ۱۷۰۰ دانش‌آموز و معلم یک دبیرستان پس از اینکه یکی از دانش‌آموزان از طریق والدینش که مددکار بهداشتی بودند به این بیماری مبتلا شد، قرنطینه گردیدند. بیشترین آسیب به سیستم خدمات بهداشتی تورنتو وارد شد. به دلیل اینکه نخستین بیمار مبتلا سارس در این منطقه، هیچ‌گونه سابقه قبلی ابتلا به ذات‌الریه نداشت (مادر او به تازگی از هنگ کنگ برگشته بود و تنها یک هفته قبل، در اثر یک بیماری مشکوک به ذات‌الریه جان سپرده بود)، بیمارستان‌ها نتوانسته بودند بیماری سارس را تشخیص دهند. بنابراین آنها افراد آلوده را در اتاقهای دو تخته بستری می‌کردند و در نتیجه دیگر بیماران، همراهان، خانواده‌ها و مددکاران و پرسنل خود را در معرض این ویروس قرار داده بودند. تا پایان دوران همه‌گیری، نیمی از افراد گزارش شده در بین پرسنل بیمارستانی بودند که سه نفر از آنها جان باختند. اگرچه همه فرآیندهای بیمارستانی در عرض ۷۲ ساعت از نو برنامه‌ریزی شدند و مشخص شد که این بیماری سارس است، اما نظارت و کنترل عفونت ناکافی بود. اگرچه سخت است که تاثیر سارس بر کاهش تولید ناخالص ملی کانادا را از دیگر عوامل تاثیرگذار تمایز دهیم اما بانک کانادا برآورد کرده که این بیماری باعث شد که تولید ناخالص ملی این کشور ۰/۶ درصد کاهش یابد. مسلماً تاثیر این بیماری به دلیل تمرکز در شهر تورنتو به مراتب شدیدتر بوده است زیرا بین ۱۵ تا ۲۰ درصد فعالیت‌های اقتصادی کانادا در شهر تورنتو انجام

شرکتها باید از قبل تعهدات قانونی خود را در قبال آرایه مرخصی استعلاجی به کارمندانشان بررسی نمایند. قوانین ایالات متحده در قالب قانون مرخصی استحقاقی و استعلاجی، قانون آمریکاییان از کار افتاده و قوانین ایالتی پرداخت خسارت کارکنان هستند. شرکت‌ها باید ببینند که تحت چه شرایطی می‌توانند مرخصی بدهند و در عین حال باید مزایا و مضرات را نیز بررسی کنند. آنها باید سطح حمایت از درآمد افراد در زمان مرخصی را مد نظر داشته باشند. یک هدف مهم، تدوین سیاست‌هایی است که باعث می‌شوند کارمندان بیمار به جای بازگشت به کار و در معرض خطر قرار دادن همکارانشان، در خانه بمانند. پیش‌نمایش اضمحلال.

اگر آنفولانزای پرندگان همه گیر شود، تاثیرات مخربی بر جامعه جهانی و اقتصاد خواهد گذارد. من می‌توانم چنین گفته‌ای را مدعی شوم زیرا در سال ۲۰۰۳، در زمینه همه‌گیری بررسی بیماری سارس فعالیت کرده‌ام. در طول چهار ماه گسترش این بیماری در شهر تورنتو که در ماه ژوئن خاتمه یافت، کمتر از ۵۰ نفر کشته شدند. حتی چین و هنگ کنگ به عنوان دو کشور که بیشترین آسیب را از این ویروس دیده بودند، تنها مرگ ۶۴۸ نفر را اعلام کردند. در مقایسه با عالمگیری آنفولانزا در سالهای ۱۹۱۸-۱۹۱۹ که باعث مرگ بیش از ۵۰ میلیون نفر شد، سارس عواقب به مراتب کمتری داشت هر چند که در نیمه نخست سال ۲۰۰۳ این گونه به نظر

نمیرسید. در ۲۳ آوریل، سازمان بهداشت جهانی در مورد سفرهای غیر ضروری به تورنتو، پکن و استان شانکسی چین هشدار داد. سفر به تورنتو یا از آن به خارج به شدت محدود شد. چهار کنفرانس در تورنتو لغو شدند و هتلداران بیش از ۵۰۰۰۰ شب اطاق متضرر شدند. به طور کلی، سارس بیش از ۱۲۵ میلیون دلار کانادا به صنعت هتلداری آسیب زد. تنها صنعت توریسم در استان

می شوند. اثرات منفی اقتصادی و اجتماعی سارس در هنگ کنگ به مراتب شدیدتر بود زیرا خسارات و مرگ و میرهای این کشور چندین برابر کانادا بود. در زمان اوج همه گیری سارس، در ایالات متحده - که هیچ مرگی در اثر ابتلا به سارس رخ نداد - میزان سفرهای فرا آتلانتیک تا ۴۰ درصد در مقایسه با سال قبل کاهش یافته بود.

حفظ ارتباط

ویلیام مک گوان

به عنوان تامین کننده زیرساختارهای فن آوری اطلاعات برای برخی از بزرگ ترین شرکت های جهان، شرکت سان مایکروسافت، یک عامل کلیدی برای اجرای طرح های کسب و کار در زمان بروز بیماری های عالمگیر است. دنیس کاروسو، سردبیر ما با ویلیام مک گوان، نایب رییس ارشد این شرکت در حوزه منابع انسانی، مصاحبه های را در خصوص فعالیتهای این شرکت جهت آماده سازی مشتریان انجام داده که چکیده آن از نظر شما می گذرد.

بزرگ ترین چالش شرکت شما در تدوین یک طرح مستمر برای یک بیماری عالمگیر چیست؟

ما بحران هایی زیادی تجربه کرده ایم - ۳۵۰ نفر از کارکنان ما در روز ۱۱ سپتامبر در برج های مرکز تجارت جهانی بودند و مشتریان زیادی در جریان طوفان کاترینا داشتیم - اما برخی بحران ها دارای اثرات جهانی هستند. در مورد آنفولانزا، این یک برنامه جهانی است که نگرانی های خاصی را باعث می شود. مرتبط ساختن این موضوعات جهانی با طرح های فعلی ما چالش بزرگی است.

مزیت شرکت شما چیست؟

ما خوش شانس هستیم که نیمی از ۳۸۰۰۰ کارمند ما دور از ستاد مرکزی ما کار می کنند. این امر منافع زیادی در دور نگه داشتن آنها از بیماری های عالمگیر دارد. آنچه که ما ایجاد کرده ایم یک سیستم پیشرفته مخابراتی است که باعث می شود آنها از خانه، محل کار یا هنگام سفر به اطلاعاتی که نیاز دارند دسترسی داشته باشند.

از چه روش های نوآورانه ای برای آموزش کارکنان خود در زمان بروز یک تهدید استفاده می کنید؟

ما دارای ساختاری هستیم که توجه خاصی به آموزش الکترونیکی دارد. ما برنامه هایی تدوین کرده ایم که توانایی واکنش ما به بحران های عالمگیر را افزایش می دهند. یکی از چالش های پیش روی ما این است که چگونه حجم زیادی از

اطلاعات را به زبان های مختلف در اختیار کارکنانمان در دیگر کشورها قرار دهیم.

همچنین ما از یک ایستگاه رادیویی به نام بیس ص برای آگاه سازی کارکنانمان استفاده میکنیم. رادیو دارای مزایای بسیاری است - مثلاً به محض اینکه به تلفن دسترسی داشته باشید، می توانید به عنوان مهمان از حضور شما استفاده کنیم. حتی نیازی نیست که شما پشت رایانه بنشینید.

این امر می تواند روشی مفید برای مشاوره به کارمندان در زمان های اضطراری باشد. مثلاً اگر شاهد هشدارهای سازمان بهداشت جهانی در مورد مرحله بعدی همه گیری آنفولانزا، پرندگان باشیم، کارشناسی داریم که می تواند از طریق رادیو همه کارکنان را در طول یک روز مطلع سازد. همچنین کارمندان می توانند از طریق پست الکترونیک یا تلفن پرسش های خود را از کارشناس ما بپرسند.

آیا برنامه ای دارید که به افراد بیرون از سازمان هم اجازه استفاده از این برنامه ها را بدهد؟

ما فکری در این زمینه نداشته ایم. اما وقتی که طرحمان با موفقیت کامل به اجرا درآید و اگر ببینیم که مفید است، هیچ مشکلی نداریم که این اطلاعات را در اختیار عموم قرار دهیم. ما فقط باید یک امکان ارتباطی را به وب سایت خود بیافزاییم. ما همیشه علاقه مند به تبادل اطلاعات و عقاید با شرکت هایی هستیم که جلوتر از ما می باشند.

فکر می کنید در زمان بروز بیماری های عالمگیر، بزرگ ترین نقطه ضعف شرکت ها که باید مرتفع شود، چیست؟ از منظر برنامه ریزی کسب و کار، باید بگویم که بزرگ ترین چالش، وابستگی ما به تامین کنندگان خارجی حتی برای نیازهای اساسی همچون برق و حمل و نقل است. این مشکلی است که به طور روزمره با آن دست به گریبان هستیم. به همین دلیل است که شرکت ها باید بهترین روش ها را به کار بگیرند و در عین حال به یکدیگر نیز کمک کنند.

ما همه به یکدیگر متصل هستیم. اگر مشتریان، شرکا و جوامع ما به کارشان ادامه دهند، ما نیز می توانیم در کنار هم کار کنیم. یک بیماری عالمگیر مرزها، زنجیره های اجتماعی، مذاهب و حوزه های را در هم مینوردد. اگر نتوانیم فن آوری های خود برای مقابله با این وضعیت متفاوت را توسعه دهیم، آنگاه باید شرمند باشیم.

تمام چشم ها به چین
وندی دابسون و بریایان گولدن

بسیاری از دانشمندان بر این فرض استوار هستند که چین

سرمنشأ عالمگیری آنفولانزای پرندگان است که تاکنون پیامدهای شدید اقتصادی به همراه داشته است. این موضوع به ویژه در مناطق روستایی این کشور اهمیت دارد که ۶۰ درصد از جمعیت ۱/۳ میلیارد نفری این کشور در آن مناطق ساکن هستند. بسیاری از این افراد، کشاورزانی هستند که امرار معاش آنها به طیور وابسته است و در مناطقی زندگی می کنند که از حداقل نظارت و خدمات بهداشتی برخوردارند. اما بسیاری از اعضای خانوادههای آنها در صنایع نزدیکی شهرها زندگی می کنند و بیش از ۷۰ میلیون جوان این نوع خانواده ها به مشاغل کم دستمزد مناطق شهری اشتغال دارند و معمولاً در پانسیون های موجود در این شهرها اقامت دارند و در زمان تعطیلات یا برداشت محصول به خانه های خود بازمی گردند.

این افراد از جمله عاملان بالقوه انتقال آنفولانزا هستند. گسترش آنفولانزا میزان تردد آنها را کاهش می دهد و باعث کمبود نیروی کار در صنایع شهری می شود؛ صادرات کارگاه های تولیدی (که زنان جوان را استخدام می کنند)، صنایع عمرانی (که مردان جوان را استخدام می نمایند) و صنایع گردشگری و مهمان پذیری (که به هر دو جنس وابسته هستند). این مهاجران، حدود ۴۰ درصد از درآمدشان را برای خانواده هایشان می فرستند لذا مصرف داخلی به دلیل درآمد پایین آنها کم است. جمعیت شهری نیز به دلیل بیماری از سفر، تردد و خرید اجتناب کرده و میزان مصرف خود را پایین می آورد.

اگرچه موارد فعلی مربوط به آنفولانزای پرندگان کم است اما نرخ مرگ و میر آن بالا بوده است (۵۳ درصد مبتلایان در سال ۲۰۰۳). به دلیل اینکه ممکن است بسیاری از افراد مبتلا جان بسپزند، یک نگرانی طویل المدت در خصوص یک بیماری عالمگیر، مسایل جمعیتی است. آنفولانزای فصلی برای افراد بیمار یا کسانی که دارای ضعف سیستم ایمنی بدن هستند، خطرناک است و این در حالی است که بسیاری از آنها بالای پنجاه سال هستند. البته با توجه به اینکه ویروس آنفولانزای پرندگان باعث بیش فعالی سیستم ایمنی بدن می شود، در مورد افرادی که دارای قویترین سیستم ایمنی هستند نیز مهلک و کشنده است. بنابراین بر خلاف آنفولانزای فصلی، آنفولانزای پرندگان می تواند مولدترین بخش نیروی کار را بکشد. این پیامد همراه با قانون خانواده های تک فرزندی دولت چین در سال ۱۹۷۹، باعث کاهش تعداد افراد آماده برای ورود به نیروی کار شده است. نیروی کار به شدت در حال کاهش است که این امر فشار زیادی بر امنیت اجتماعی چین و دستمزدهای پایین کارگاه های تولیدی این کشور شده است.

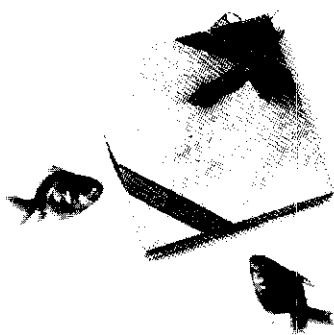
درصد صادرات چین تولیدی هستند که یک چهارم آن به بازار ایالات متحده است. چین پنجمین صادرکننده به آمریکا است. بیماری در کارگاههای تولیدی، عملکرد چین به عنوان سومین صادرکننده بزرگ جهان را به دلیل آسیب وارده به مشتریان اصلی آن (ایالات متحده، اتحادیه اروپا و ژاپن) و همچنین عرضه

کنندگان شرق آسیا که نیمی از واردات چین را در اختیار دارند، به شدت کاهش خواهد داد.

حدود ۴۵ درصد صادرات چین در زمینه تجهیزات اداری و مخابراتی، منسوجات، پوشاک یا قطعات خودرو است. بخش اعظم این محصولات در کارخانههایی تولید می شوند که در مناطق ساحلی مستقر هستند و از طریق سرمایهگذاری های خارجی تاسیس شدهاند. این کارخانه ها به شدت متضرر می شوند زیرا دولت و کارفرمایان به سرعت برای محدود کردن همه گیری بیماری دست به اقدام می زنند و به سراغ نیروی کار جایگزین می روند. در عوض، مشکلاتی در میان عرضه کنندگان داخلی و کسانی رخ می دهند که نیمی دیگر از محصولات صادراتی چین را تولید مینمایند. این تولیدکنندگان در مالکیت شرکتهای کوچک داخلی هستند، از حاشیه سود پایین برخوردار هستند و معمولاً در زمینه واردات محصولات مصرفی - چرم، پلاستیک، مبلمان، اسباب بازی، لوازم ورزشی و مواد غذایی - از شرکت های بزرگ خارجی همچون وال - مارت فعال هستند. مشکلات تدارکاتی و استخدامی هم در زمان قرنطینه و هم در زمان همه گیری آنفولانزا، به صورت قیمت های بالا و محدود شدن عرضه، فروش و استخدام، در تمامی بازارهای بینالمللی نمود پیدا می کند.

اگرچه آنفولانزای سال ۱۹۱۸-۱۹۱۹ که باعث مرگ ۵۰ میلیون نفر شد، بسیار دهشتناک بود، اما در زمانی رخ داد که انتشار آن در دیگر نقاط دنیا بسیار محدود بود. امروزه چین با اقتصاد جهانی گره خورده و اگر بیماری آنفولانزای پرندگان همه گیر شود، جهان به سرعت اثرات آن را احساس خواهد کرد.

The Gift, Thousand Remainders.

یک هدیه، صد سپاس
www.irgifts.com